

NAMN ATT MINNAS:

GUNNAR HELÉN

Om Gunnar Helén inte kommer att gå till eftervärlden av någon annan anledning, så lär han göra det i egenkap av den person som inspirerat professor Torgny T:son Segerstedt till en lustighet, nämligen termen »kulturknutte». Redan därigenom har han gjort sig förtjänt av svenska folkets tacksamhet, ty begreppet kulturknutte har blivit outhärligt i den offentliga debatten och vill någon veta vad det innebär, behöver man bara hänvisa till Gunnar Helén.

Själv torde Gunnar Helén dock inte vara nöjd med enbart detta eftermäle, ty han är en mycket ambitiös ung man. Son till en tillsyningslärare i Västra Vingåker studerade Gunnar Helén i Uppsala och tillhörde där den framlidne stilforskaren Nils Svanbergs elever. Han disputerade i Stockholm 1946 på en avhandling om »Birger Sjöbergs kriser och kransar i stilhistorisk belysning», men hade redan dessförinnan gjort sig ett namn i radio. Så tidigt som 1942 började han i Radiotjänst som hallåman, kom småningom över till »Röster i Radio» och flyttades därifrån till föredragsavdelningen, där han blev en energisk medarbetare åt först Ingvar Andersson och sedermera Erik Hjalmar Linder.

År 1947 blev Helén intendent och chef för Radiotjänsts s. k. sociala sektion och kvarstod på denna post i ett par års tid. I Radiotjänst inriktade han sig speciellt på ungdomsfrågor med social bakgrund. Han var en av initiativtagarna till programpunkten »Vi

öppnar ett fönster», vilken så att säga blev en ersättning för många sönderslagna rutor. Helén visade sig vara en drivande kraft med stor receptivitet och oerhörd arbetsförmåga, men hans program utmärktes oftare för framåtanda än taktfullhet.

Han ådagalade i själva verket en utpräglad talang för att förarga folk. När han under metallarbetarstrejken i Eskilstuna frågade en av de strejkande arbetarna om han söp mycket för att få tiden att gå, föll detta inte i god jord. Inte heller vann det allmän anklag, när han under ett valnattsreportage något förhastat presenterade Bertil Ohlin som den blivande länkaren av landets öden. En gång skickade socialstyrelsen upp en deputation för att protestera mot utformningen av ett av hans program och en annan gång lyckades han praktiskt taget åstadkomma en folkresning mot radion bland sina frireligiösa partivänner i Jönköping till följd av att han låtit undslippa sig någon kulturradikal ogudaktighet.

Tillsamman med Erik Hjalmar Linder startade han radions »Tidsspegel» i vilken han under dialoger med sin chef kommenterade tidens frågor. Dessa dialoger fick han tillfälle att fortsätta i Stockholms-Tidningen, där han 1949 blev kulturredaktör och dit Erik Hjalmar Linder ett år senare följde efter. Det var under denna sin verksamhet han med sådan unik framgång lyckades befrukta professor Segerstedts fantasi. I trängseln på Stock-

holms-Tidningens kulturredaktion mellan Erik Hjalmar Linder och Sven Stolpe blev utrymnet för själva kulturknutten allt mindre och han förvisades alltmer till debattinlägg av typ »Bock i kanten», vilka emellertid med hänsyn till utformningen endast sällan förde tanken till någon trädgårdsmästare.

Trots sina studier i stilhistoria är Gunnar Helén talare snarare än stilist och han beslöt också efterhand att vända journalistiken ryggen till för mån för politiken. År 1952 blev han ordförande i folkpartiets ungdomsförbund och det dröjde inte länge förrän han satt som folkpartirepresentant i andra kammaren. I politiken har han ägnat sitt huvudintresse åt skolfrågor och framträtt som en varm anhängare av enhetsskolan, endast en finsmakare på betydelselösa distinktioner kan finna någon nämnvärd skillnad på hans ståndpunkt och Stellan Arvidssons. Överhuvudtaget har han inom

folkpartiet företrätt den radikala yngre falangen och det påstås att han är, eller åtminstone vill vara, de unga socialliberalernas tronföljarkandidat i partiet. Han har onekligen meriterat sig för befattningen genom att skapa det bevingade ordet: »Att vara liberal — det är att vara kluven.»

Gunnar Helén ser ut som en bortre-asiatisk filosof av den pessimistiska skolan och reciterar till sina vänners grämlse gärna poesi med illa dolt patos. Han anses vara en synpunktsrik — att inte säga ståndpunktsrik — debattör, vilket borde vara en borgen för hans framgång inom det parti han valt. Malicen påstår att han kunde tänka sig att bli riksdagsman för vilket parti som helst, säkert är att det endast är ett i vilket man kan tänka sig honom som kronprins. Hr Wedén synes dock vara bättre meriterad. Han har i alla fall varit medlem av högerns ungdomsrörelse.

G. U.

FRICK & FRICK

A K T I E B O L A G

M A L M Ö

Försäkringar

R I D D A R H Y T T E A K T I E B O L A G

R I D D A R H Y T T A N

Fosforren järnmalm, slig och sinter.

Exporttackjärn, martintackjärn och
lancashiretackjärn för råskenetillverkning.

Råskenor och smältstycken.

Sågade och hylade TRÄVAROR • SKOGSPRODUKTER